

Udskriftsdato: 19. marts 2021

LOV nr 67 af 03/02/2009 (Historisk)

Lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: Økonomi- og Erhvervsmin., j.nr. 135-36

Senere ændringer til forskriften

LOV nr 338 af 01/05/2009 § 3 - LBK nr 360 af 06/05/2009 - LOV nr 516 af 12/06/2009 § 24 - LBK nr 793 af 20/08/2009 -
LBK nr 807 af 21/08/2009 - LBK nr 876 af 15/09/2009

Lovtidende A

2009

Udgivet den 3. februar 2009

3. februar 2009.

Nr. 67.

Lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde m.v.

§ 1. Der etableres en ordning, som indebærer, at staten kan tilføre kreditinstitutter i Danmark hybrid kernekapital (kapitalindskud) og udstede tegningsgaranti i forbindelse med kapitalrejsning.

Stk. 2. Ved hybrid kernekapital forstås et stående ansvarligt lån uden udløbsdato efter nærmere regler fastsat i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 3. Ved kreditinstitutter forstås i denne lov pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt Danmarks Skibskredit A/S.

Stk. 4. Filialer i Danmark af udenlandske kreditinstitutter, danske kreditinstitutters datterselskaber i udlandet samt datterselskaber til Afviklingsselskabet etableret i medfør af lov om finansiel stabilitet er ikke omfattet af loven.

§ 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan indgå aftale med kreditinstitutter om indskud af hybrid kernekapital og fastsætte de nærmere vilkår herfor.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan trække på statens konto i Danmarks Nationalbank til udbetaling af hybrid kernekapital til de kreditinstitutter, der er indgået aftale med. Udgifterne optages direkte på de løbende tillægsbevillingslove.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan, når der er indgået aftale med det enkelte kreditinstitut, tilføre hybrid kernekapital direkte til det enkelte kreditinstitut.

Kapitel 2

Størrelsen på indskuddet af hybrid kernekapital

§ 3. Kreditinstitutter, der modtager kapitalindskud efter denne lov, skal efter kapitalindskuddet have en kernekapitalprocent på mindst 12, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Kreditinstitutter, der før kapitalindskuddet har en kernekapitalprocent på under 9, vil kunne få et kapitalindskud, der svarer til differencen mellem kernekapitalprocenten på 12 og kreditinstituttets aktuelle kernekapitalprocent, forudsat at grænserne for hybrid kernekapital i § 129, stk. 2-6, i lov om finansiel virksomhed giver mulighed herfor.

Stk. 3. Kreditinstitutter, der før kapitalindskuddet har en kernekapitalprocent på 9 eller derover, vil højst kunne få et kapitalindskud, der svarer til en forøgelse af kernekapitalprocenten med 3, forudsat at grænserne for hybrid kernekapital i § 129, stk. 2-6, i lov om finansiel virksomhed giver mulighed herfor.

Stk. 4. For kreditinstitutter, som har en kernekapitalprocent på under 6, kan der forhandles individuelle løsninger, som giver disse kreditinstitutter den højest mulige kernekapitalprocent.

Kapitel 3

Ansøgningskrav og behandling af ansøgninger

§ 4. Kreditinstitutter i Danmark, der opfylder solvenskravet på 8 pct., institutternes individuelle solvensbehov og et eventuelt af Finanstilsynet individuelt fastsat højere solvenskrav, jf. § 124 i lov om finansiel virksomhed, kan til og med den 30. juni 2009 ansøge om indskud af hybrid kernekapital, jf. lovens § 1, stk. 2.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at fristen i stk. 1 for ansøgning om indskud af hybrid kernekapital forlænges.

§ 5. Ansøgning om indskud af hybrid kernekapital skal indsendes til Økonomi- og Erhvervsministeriet. Ansøgningen skal indeholde følgende:

- 1) En redegørelse fra kreditinstituttet om instituttets økonomiske stilling og fremtidsudsigter.
- 2) En opgørelse af kreditinstituttets individuelle solvensbehov.
- 3) En revideret årsrapport for 2008 og det seneste kvartalsregnskab.
- 4) En udtalelse fra kreditinstituttets godkendte revisor.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om ansøgningskrav, udtalelsen fra revisor og behandlingen af ansøgningerne.

Stk. 3. Et kreditinstitut, der ansøger om hybrid kernekapital, er forpligtet til at orientere Økonomi- og Erhvervsministeriet, hvis der i perioden mellem ansøgningstidspunktet og tids-

punktet for aftaleindgåelsen sker væsentlige ændringer i instituttets økonomiske forhold.

§ 6. Et kreditinstitut kan i stedet for at ansøge om indskud af hybrid kernekapital, jf. § 4, stk. 1, til og med den 30. juni 2009 ansøge om, at staten afgiver en tegningsgaranti for en kapitalrejsning blandt andre investorer. Kreditinstituttet skal i ansøgningen dokumentere, at der kan tiltrækkes andre investorer.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at fristen i stk. 1 for ansøgning om statens afgivelse af en tegningsgaranti forlænges.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om ansøgningskrav, behandling af ansøgningen og betalingsvilkår samt andre vilkår for, at staten afgiver en tegningsgaranti.

§ 7. Personer, der medvirker ved behandlingen af ansøgninger i henhold til denne lov, har under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e tavshedspligt i forhold til de oplysninger, som de i den forbindelse opnår kendskab til.

Kapitel 4

Betingelser og vilkår for indskud af hybrid kernekapital

§ 8. Statsligt indskud af hybrid kernekapital er betinget af, at kreditinstituttet på tidspunktet for aftaleindgåelsen fortsat opfylder kravet i lovens § 3, stk. 1, om, at kreditinstituttet efter kapitalindskuddet har en kernekapitalprocent på mindst 12, jf. dog § 3, stk. 4, og opfylder solvenskravene i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 2. I den periode, et kreditinstitut modtager kapitalindskud, gælder følgende vilkår:

- 1) Kapitalindskuddet har til formål at skabe luft i instituttets udlånspolitik.
- 2) Kreditinstituttet skal hvert halve år offentliggøre en redegørelse om udlånsudviklingen i instituttet.
- 3) Kreditinstituttet må ikke foretage kapitalnedsættelser, hvor beløbet udbetales til aktionærer, garanter eller andelshavere, eller iværksætte nye tilbagekøbsprogrammer af egne aktier.
- 4) Kreditinstituttet må ikke udstede fonds- eller friaktier til favørkurs eller gøre brug af lignende fordelagtige ordninger til direktionen.
- 5) Kreditinstituttet må udbetale udbytte fra den 1. oktober 2010, forudsat at det kan finansieres ud fra de løbende overskud, jf. i øvrigt stk. 4.
- 6) Kreditinstituttet må ikke anvende midler til at kapitalisere koncernens øvrige virksomheder, bortset fra egne datterselskaber, eller erhverve egne aktier eller aktier i andre selskaber i koncernen. Uanset 1. pkt. må kreditinstituttet erhverve egne aktier til handelsbeholdningen med henblik på at kunne imødekomme købsordrer fra kreditinstituttets kunder og statens aktier som led i en afvikling af statsligt indskud. De vilkår, der er nævnt i 1. pkt., kan i helt særlige konkrete tilfælde fraviges i forbindelse med aftaleindgåelsen.

- 7) Kreditinstituttet må ikke iværksætte nye aktieoptionsprogrammer eller andre lignende ordninger til direktionen eller forlænge eller forny eksisterende programmer.
- 8) Kreditinstituttet må ikke aflønne medlemmer af direktionen med variable lønde, jf. definitionen heraf i § 77 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, i et omfang, som overstiger 20 pct. af den samlede grundløn inklusive pension.
- 9) Kreditinstituttet må i instituttets skatteregnskab ikke fradrage mere end halvdelen af den enkelte direktørlønning. Instituttet skal i en note til årsrapporten oplyse, hvor stort et beløb der er foretaget skattemæssigt fradrag for.
- 10) Kreditinstituttet skal betale en rente til staten, der fastsættes individuelt for hvert enkelt institut.

Stk. 3. Ud over de i stk. 2, nr. 1-10, nævnte vilkår gælder, at datterselskaber af udenlandske finansielle koncerner i videst muligt omfang skal anvende det tilførte kapitalindskud til at sikre konsolidering og øget kreditgivning i Danmark.

Stk. 4. Et kreditinstitut må ikke udbetale udbytte til og med den 30. september 2010. Uanset 1. pkt. må kreditinstitutter, der indgår i en koncern med et udenlandsk moderselskab, godt udbetale udbytte, hvis moderselskabets udbyttebetalinger ikke afhænger af udbyttebetaling fra det danske datterselskab. Derudover må Danmarks Skibskredit A/S uanset 1. pkt. udbetale 15 pct. af det årlige overskud til Den Danske Maritime Fond, forudsat at det kan finansieres inden for det løbende overskud.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelsen og beregningen af den rente, som skal betales til staten i henhold til stk. 2, nr. 10.

Stk. 6. I tilfælde, hvor et kreditinstituts hybride kernekapital udgør mere end 35 pct. af den samlede kernekapital, kan Finanstilsynet kræve kapitalen omdannet til aktiekapital, såfremt kreditinstituttet kommer i vanskeligheder. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om konvertering efter 1. pkt. Omdannelse af hybrid kernekapital efter 1. pkt. medfører ikke pligt til at afgive overtagelsestilbud efter reglerne i § 31 i lov om værdipapirhandel m.v.

Stk. 7. Staten kan sælge og i øvrigt disponere over hybrid kernekapital, som er tilført kreditinstitutter efter denne lov. Kreditinstitutterne kan indfri det statslige kapitalindskud efter 3 år.

Stk. 8. Kreditinstitutter, der tilføres hybrid kernekapital, skal betale statens udgifter til eksterne rådgivere og administration af ordningen. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 9. Vilkårene i stk. 2, nr. 3-10, og stk. 5-7 kan fraviges helt eller delvis i de individuelle aftaler med datterselskaber, der indgår i udenlandske koncerner.

Stk. 10. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte øvrige konkrete vilkår for indskud af hybrid kernekapital, herunder vilkår for kreditinstitutternes delvise indfrielse, jf. i øvrigt stk. 7.

§ 9. Udbetaling af den hybride kernekapital sker umiddelbart efter aftalens indgåelse.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan indgå aftale om, at udbetalingen finder sted på et senere tidspunkt, dog senest den 31. december 2009.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at fristen i stk. 2 for udbetaling forlænges.

Stk. 4. Et kreditinstitut, der har indgået aftale med staten om indskud af hybrid kernekapital, er forpligtet til at orientere Økonomi- og Erhvervsministeriet, hvis der i perioden mellem tidspunktet for aftaleindgåelsen og tidspunktet for udbetalingen sker væsentlige ændringer i instituttets økonomiske forhold.

Stk. 5. Et kreditinstitut, der har indgået aftale med staten om indskud af hybrid kernekapital, er i perioden frem til udbetaling forpligtet til at orientere Økonomi- og Erhvervsministeriet, såfremt kreditinstituttet ikke længere opfylder lovens solvenskrav, jf. § 4, stk. 1.

Stk. 6. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere vilkår for udbetalingen, herunder regler om, at et kreditinstitut skal betale et udbetalingsgebyr i perioden fra tidspunktet for aftalens indgåelse til tidspunktet for udbetalingen, om ændringer i renteberegningen fra tidspunktet for aftalens indgåelse til tidspunktet for udbetalingen og om særlige aftalevilkår for en eventuel senere udbetaling, jf. stk. 2.

§ 10. For kreditinstitutter, der er etableret i aktieselskabsform, finder aktieselskabslovens kapitel 6 om konvertible og udbyttegivende gældsbreve tilsvarende anvendelse på hybrid kernekapital. For kreditinstitutter, der ikke er etableret i aktieselskabsform, finder aktieselskabslovens kapitel 6 tilsvarende anvendelse på hybrid kernekapital med de fornødne tilpasninger.

Stk. 2. Uanset stk. 1 har kreditinstituttet med Finanstilsynets tilladelse ret til at tilbagebetale hybrid kernekapital.

§ 11. Økonomi- og Erhvervsministeriet bemyndiges til i tilknytning til tilførslen af hybrid kernekapital til kreditinstitutterne at påtage sig forpligtelser om skadesløsholdelse af statens finansielle rådgiver, for så vidt angår udgifter, der påføres den finansielle rådgiver eller dens medarbejdere som følge af krav rejst af tredjepart, medmindre den finansielle rådgiver eller dens medarbejdere har handlet uagtsomt eller forsætligt, og om indgåelse af aftale om honorar, hvis rådgiveren ikke modtager honorar i tilknytning til de statslige kapitalindskud.

Kapitel 5

Tilsyn og sanktioner

§ 12. Økonomi- og Erhvervsministeriet fører tilsyn med, at kreditinstitutterne overholder de vilkår, som gælder for statens tegningsgaranti efter § 6 og kapitalindskud efter § 8.

Stk. 2. Økonomi- og Erhvervsministeriet udarbejder hvert halve år en samlet redegørelse om udviklingen i kreditmulighederne.

§ 13. Hvis et kreditinstitut overtræder vilkårene for tegningsgaranti, jf. § 6, eller de betingelser og vilkår for kapitalindskud, som følger af § 8, kan Finanstilsynet udstede en advarsel til det pågældende kreditinstitut, afsætte bestyrelses-

medlemmer i det pågældende institut eller påbyde instituttet at afsætte en direktør i det pågældende institut.

Kapitel 6

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 14. Loven træder i kraft den 4. februar 2009.

Stk. 2. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.

Stk. 3. Lovens § 8, stk. 2, nr. 4, 7 og 8, har virkning fra den 21. januar 2009.

§ 15. Lovens §§ 16-18 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 16, nr. 1-14 og 17-19, kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 2. Lovens bestemmelser for realkreditinstitutter er ikke gældende for Færøerne.

§ 16. I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 897 af 4. september 2008, som ændret ved § 159 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 46 indsættes:

»§ 46 a. Pengeinstitutter må ikke tilbyde detailkunder eller professionelle kunder lånefinansiering i forbindelse med salg af ansvarlig kapital i form af aktier eller garantbeviser i det pågældende institut. Uanset 1. pkt. må pengeinstitutter dog tilbyde lånefinansiering til pengeinstituttets ansattes køb af medarbejderaktier som led i en medarbejderaktieordning.«

2. Efter § 77 indsættes:

»§ 77 a. Ved aflønning af direktionsmedlemmer i finansielle virksomheder må variable løndelev højst udgøre 50 pct. af den faste grundløn inklusive pension.

Stk. 2. Ved variable løndelev forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder f.eks. bonusordninger, resultatkontrakter og andre lignende ordninger.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 og 2 nævnte forhold.

§ 77 b. I finansielle virksomheder skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for virksomhedens øverste organ redegøre for aflønningen af virksomhedens direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i indeværende og kommende regnskabsår.«

3. I § 124 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters og realkreditinstitutters offentliggørelse af deres opgørelse af det individuelle solvensbehov, jf. stk. 4, og individuelle solvenskrav, jf. stk. 5.«

4. § 129, *stk. 1, nr. 8*, affattes således:

»8) hybrid kernekapital, jf. § 132,«

5. § 129, *stk. 2*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Hybrid kernekapital efter stk. 1, nr. 8, kan udgøre op til 50 pct. af kernekapitalen efter de i § 131, stk. 1 og stk. 2,

nr. 1, 4 og 5, nævnte fradrag, jf. dog stk. 5, hvis aftalen om hybrid kernekapital

- 1) gør det muligt at konvertere hybrid kernekapital til aktie-, garanti- eller andelskapital, såfremt pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet ikke opfylder solvenskravet i §§ 124 eller 125, eller hvor den på Finanstilsynets initiativ kan konverteres til aktie-, garanti- eller andelskapital, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor, og

- 2) ikke indeholder vilkår om en rentestigning, jf. dog stk. 6.

Stk. 3. Hybrid kernekapital efter stk. 1, nr. 8, som ikke opfylder kravet i stk. 2, nr. 1, kan maksimalt udgøre 35 pct. af kernekapitalen efter de i § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5, nævnte fradrag, jf. dog stk. 5, hvis aftalen i forbindelse med gældsstiftelsen ikke indeholder vilkår om en rentestigning, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Hybrid kernekapital efter stk. 1, nr. 8, kan maksimalt udgøre 15 pct. af kernekapitalen efter de i § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5, nævnte fradrag, jf. dog stk. 5, hvis aftalen i forbindelse med gældsstiftelsen indeholder bestemmelser om en rentestigning.

Stk. 5. Hybrid kernekapital omfattet af stk. 2, 3 og 4 må tilsammen maksimalt udgøre 50 pct. af kernekapitalen efter de i § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5, nævnte fradrag, og hybrid kernekapital omfattet af stk. 3 og 4 må tilsammen maksimalt udgøre 35 pct. af kernekapitalen efter de i § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5, nævnte fradrag.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 2 og 3, hvorefter aftaler ved gældsstiftelse ikke må indeholde vilkår om en rentestigning, omfatter ikke hybrid kernekapital udstedt i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, hvor aftaler i forbindelse med gældsstiftelse indeholder vilkår om rentestigninger, forudsat at sådanne rentestigninger udelukkende gøres betinget af udviklingen i udbytteudbetalinger.

Stk. 7. Finanstilsynet kan under særlige omstændigheder tillade, at grænserne i stk. 2-5 midlertidigt overskrides.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 8-10.

6. I § 129, stk. 4, der bliver stk. 9, ændres »stk. 3« til: »stk. 8«.

7. § 132, stk. 1, nr. 4, affattes således:

- »4) Gælden må kun tilbagebetales på pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets initiativ, med Finanstilsynets tilladelse og tidligst 5 år efter indbetalingen, jf. dog stk. 4 og 5.«

8. § 132, stk. 1, nr. 9, affattes således:

- »9) Betalinger af renter kan udskydes eller erstattes af indbetalt aktie-, garanti- eller andelskapital, hvis basiskapitalen på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet.«

9. I § 132, stk. 1, nr. 12, indsættes efter »renten«: », jf. dog stk. 5,«.

10. I § 132, stk. 1, nr. 13, indsættes efter »renten«: », jf. dog stk. 5«.

11. I § 132 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Uanset stk. 1, nr. 4, kan hybrid kernekapital, der udstedes i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, og som i henhold til aftaler i forbindelse med gældsstiftelse kan indfries med Finanstilsynets tilladelse tidligst 3 år efter indbetalingen, medregnes i basiskapitalen, såfremt gælden erstattes af indbetalt kernekapital af mindst samme kvalitet, eller såfremt kernekapitalen efter indfrielsen udgør mindst 12 pct.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 12 og 13, omfatter ikke hybrid kernekapital udstedt i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, hvor aftaler i forbindelse med gældsstiftelse indeholder vilkår om rentestigninger, forudsat at sådanne rentestigninger udelukkende gøres betinget af udviklingen i udbytteudbetalinger.

Stk. 6. Indeholder aftaler i forbindelse med gældsstiftelse bestemmelser om en rentestigning i henhold til stk. 1, nr. 12 og 13, må gælden kun tilbagebetales på pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets initiativ, med Finanstilsynets tilladelse og tidligst 10 år efter indbetalingen, dog således at Finanstilsynet under særlige omstændigheder kan tillade indfrielse tidligst 5 år efter udstedelsen.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 7-9.

12. I § 182 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. For virksomheder med statsligt kapitalindskud i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter forudsætter tilladelse i henhold til stk. 1, at virksomheden kan godtgøre, at engagementet ikke er en følge af det statslige kapitalindskud og ikke er i strid med § 8, stk. 2, nr. 7, i lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.«

13. I § 344, stk. 4, indsættes efter 1. pkt.:

»Finanstilsynet gennemgår hvert år solvensbehovet hos de penge- og realkreditinstitutter, der har en arbejdende kapital på mere end 250 mio. kr.«

14. Efter § 347 indsættes:

»§ 347 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters og realkreditinstitutters pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af instituttet.«

15. § 348, stk. 1, affattes således:

»Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 43, stk. 1 og 2, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1, og § 28 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter denne bestemmelse. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.«

16. Efter § 348 indsættes:

»§ 348 a. Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at en virksomheds kunder kan have lidt tab, som følge af at virksomheden har overtrådt § 43, stk. 1, eller bestemmelser udstedt i medfør af § 43, stk. 2.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden har uanset § 354 adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 1.«

17. I § 354, stk. 6, indsættes som nr. 22:

»22) Økonomi- og Erhvervsministeriet i sager om behandling af ansøgninger om statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.«

18. I § 373, stk. 1, ændres »§ 129, stk. 4« til: »§ 129, stk. 9«.

19. I § 373, stk. 2, indsættes efter »§ 16 f, stk. 1-3,«: »§ 46 a,«, og »§ 77« ændres til: »§§ 77, 77 a og 77 b«.

§ 17. I lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 929 af 18. september 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 120, stk. 1, affattes således:

»Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 18, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1, og § 28 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter bestemmelsen i 1. pkt. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.«

2. I § 120, stk. 2, ophæves 2. pkt.

3. Efter § 120 indsættes:

»§ 120 a. Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at en virksomheds kunder kan have lidt tab som følge af, at virksomheden har overtrådt § 18.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden har uanset § 123 adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 1.«

§ 18. I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 19. august 2008, som ændret ved § 19 i lov nr. 1003 af 10. oktober 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende overtrædelser af regler om god værdipapirhandelsskik, jf. stk. 1, og regler udstedt efter stk. 2, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb. Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1, og § 28 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter bestemmelsen i 1. pkt. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.«

2. I § 3 indsættes som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at en virksomheds kunder kan have lidt tab, som følge af at virksomheden har overtrådt stk. 1 eller regler udstedt i medfør af stk. 2.

Stk. 5. Forbrugerombudsmanden har uanset § 84 a adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 1.«

Givet i København, den 3. februar 2009

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Lene Espersen